

רחל מדחלת על כל העולם

מתלבשים על אסי דיין

רומינה פאואר, בתה בת ה-16 של לינדה כריסטיאן, מנוסה בערוריות. היא כבר הספיקה להצטלם צילומי-עירום, לשגשג את הרוזן הפולני בעל תסרוקת-החיי פושיה סטאניסלאום קלוסובסקי דה"ר פולקה, ואפילו לשמוע מפי איצטגנין שהיא תהיה יותר מפורסמת מנפוליון.

רק דבר אחד לא תפסה רומינה — או נכון יותר אמה לינדה, המתכננת כל מסע יצירה-ציבור של בתה: מיהו ומהו אסי דיין.

כשרומינה היתה בישראל, לפני חודשיים, כדי להשתתף עם אסי בהסרת סרט הטל-ביזיה התעורתי הגרמני קייג' בישראל, זיל-זלה לינדה בצעיר השחרחר. "מיהו הבחור הזה?" שאלה פעם.

רק אחרי ששבה לאירופה, תפסה מיהו: בנו של שרהביטחון הפופולארי ביותר בי איטליה ובגרמניה. מייד שינתה את הקו,

ופירסמה שורה של ראיונות עם בתה, בה טוענת רומינה שהיא, בעצם, משתגעת אחרי אסי.

עכשיו טס אסי ביום א' למינכן — כדי להקליט בגרמניה את פסהקול של הסרט.

לנערה הקטנה. גם אילו התעניין במישהי אחרת מאשר באשתו אהרונה. קתו, למשל, את לוחיהומנים של אסי לשבוע זה: יום א' — טיסה למינכן. יום ג' בצהריים — טיסה חזרה ליש"ר. יום ד' בבוקר — נסיעה לנגב, לצילום מי חמישה ימים בסיני. יום ז' בלילה — נסיעה לתל-אביב ל-בכורת הסרט הוא הלך בשדות.

רומינה פאואר ואסי דיין

לינדה קיוותה שהיא תוכל לנצל את הצעיר להמשך מסעיה-ירסומת. אבל זוהי תקוות-שחא, כי אסי דיין עסוק מדי, בענייניו הישראליים, כדי לשים לב באזור, מפורסם ומצלחה. עכשיו נחכה ליום ד' כדי לראות אם הוא גם שחה משתו בתור שחקן, חוץ מזה שהוא בנו של משה דיין.

דחו, והוא יפסיק עם כל המיקצועות הלא-מכובדים שהיו לו, וימלא שוב תפקידי מל-כיים וחלוצים. בארץ הוא מצא את אשתו, אריבה גור, ואת הדירה שלהם בעין-הוד, ואת כל ה-וילונות החודשים שהיא הכינה לכבודו. בחוץ-לארץ היא ביקרה אותו שלושה וחצי חוד-שים, ובמשך הזמן שנשארה כאן לבדה ה-ציאה ספר שירים, שנקרא צליל נודד. עכשיו הוא חזר, הכל שב על מקומו ב-שולם, והוא לא תצטרך לכתוב יותר ספרי-שירה.

בזמן הסרת הסרט התפוצצו נשואיה של מיאה עם בעלה פראנק סינצרה, ויצ' חק שילה יכול למסור על כך פרטים: "היא ילדה מיסכנה ותמהונית. פראנק רצה שהיא תעזוב את ההסרטה. הוא רצה שהיא תבוא להופיע בכרט שלו, אבל היא סירבה. הוא לא רצה שהיא תופיע ערומה, למרות זה שהיתה לה מחליפה לסצינה זאת. הוא הת-רגז ועשה סצינות, ובסוף הם החליטו להתגרש."

מה שהוא יכול להעיר שאינו נכון זה כל הרומנים שהמציאו עליה העיתונים. "לא היה לה שום רומן עם לורנס הארווי ולא עם אף אחד אחר. היא ילדה צנועה וטובה, ומתעניינת רק בעבודה."

חוץ מאשר אפיפיור הצלית יצחק שילה להיות בהוליבורד גם תליון, בנקאי, מרגל, זיפן-כספים ומנהל בית-ספר לריגול. די ריבה לשנה אחת. אבל הוליבורד לא התלהבה ממנו במיוחד, והוא לא מתפלא על כך, גם הוא לא הת-להב ממנה. "הוליבורד זה כבר גדול על גל-גלים," הוא מספר, "לעומתה הארץ זה גן-עדן לשחקנים. השחקנים שם יושבים כל היום בבית ומחכים לטלפון מהסוכן שלהם. הסוכנים הם כמו סטוריוזונות, מוכרים בלי הרף את הקליינטים שלהם, ואין פלא שכולם חיים שם על גולות כדי להירגע."

עכשיו, בכל אופן, הוא חזר לארץ מול-העירום. ומה שקרה הלאה, ואיך יצחק שילה הגיב על העניין, כל זה אפשר יהיה לראות כשטרטו של רובין פולדנסקי יוצג בפני הקהל, אם הוא יוצג, כי לא בטוח שהצנזורה תאשר אותו. ככל העניין התחיל כשיצחק שילה החליט לנסוע להוליבורד להשתלמות. זה היה לפני שנה. אשתו לקחה או בהתמטטות עצבים, וכחודש לאחר מכן הוא עלה למטוס ונסע. הוא מילא שם כל מיני תפקידים, וביניהם

אפיפיור יהודי בין הערומות

כשיצחק שירה נכנס לאולם, נקדעו עיניו לרחצה. הוא ראה שם אוסף של אני שיום שמנים וזקנים, כולם ערומים כביום האחרים. הוא לא האמין למראה עיניו, וכי עזר אין הוא מאמין, הוא הבחין באמצע ה-אולם בבחורה ערומה, כמי כל השאר, שר-כובל על הציפה ברגליים פשוטות ומחכה. ועד שהוא הספיק לגשת אליה ולברר מה העניינים, נכנס לחדר אדם לבוש מסיכה שחורה וקרניים, והחל בועל את הבחורה

יצחק שירה

הערומה. ומה שקרה הלאה, ואיך יצחק שילה הגיב על העניין, כל זה אפשר יהיה לראות כשטרטו של רובין פולדנסקי יוצג בפני הקהל, אם הוא יוצג, כי לא בטוח שהצנזורה תאשר אותו. ככל העניין התחיל כשיצחק שילה החליט לנסוע להוליבורד להשתלמות. זה היה לפני שנה. אשתו לקחה או בהתמטטות עצבים, וכחודש לאחר מכן הוא עלה למטוס ונסע. הוא מילא שם כל מיני תפקידים, וביניהם

איך אנחנו מצליחים בגרמניה

אומרים שבגרמניה כולם מצליחים. אומרים שביחוד מצליחים כל היהודים, ובעיקר הישראלים, ויותר מכל היהודים-ישראלים ש-הם גם שחקנים.

והיוצאת-מן-הכלל — ז'אנטי לוי — רמיה מוכיחה את הכלל. היא הגיעה לגרמניה בעקבות הבטחות מפתות ומוסמות של לולף בראונר, אחיו של אילהוקולונע הגרמני. ההתחלה היתה מסחררת. היא השתתפה בפסטיבל הסרטים בעדן סלון וזכתה שם בתואר מלכת-הפסטיבל. שמעון עדן בחר אותה בעצמו.

אחר כך, כיוון שהיה לה תואר של מלכת הפסטיבל, הירשו לבעלה, הארווי שפי-רא, לעבוד בתור מוכר-כרטיסים של המועד דון, כי אפילו מלכה צריכה גם לאכול. משם עלה הבעל מעלה-מעלה, ועכשיו הוא עובד במסעדת דראגסטור, השייכת לשותפו של אחיו של בראונר, ארתור בראונר. זה כוחם של קשרים.

גם ז'אנט, לאחר תקופת שפל, החלה לע-לות. היא עבדה קצת בתור נערת-בר ב-מועדון-לילה של יהודים. היא ערכה כמה תצוגות-אופנה, ושימשה בכל מיני תפקידי פירסומת, ולקראת פברואר היא חתמה, סוף-סוף, על חוזה. היא תמלא תפקיד במערבון גרמני של בראונר.

מנו שיעשה משהו למען דתי השטח, ש-חיים במקום כזה מלא-חסא, ואפילו אין להם בית-כנסת כדי לכפר בו על חטאיהם. חיים דהאן היה מלך העולם התחתון, ו-הוא מבין הרבה בחטאים, אבל יש לו גם נשמה צדקת. וכיון שכבר ממילא הוא הח-ליט לחזור בתשובה, הוא קיבל רק שמונת אלפים לירות, וכך הוקם בית-הכנסת היחיד בשטח הגדול, והדברים הללו יישקלו לחזור בתשובה בבוא היום.

אבל חיים דהאן לא סמך על המעשה ה-אחד והיחיד הזה, ועכשיו החליט להוסיף עליו. לא ממש פנו אליו יוצגי העדה ה-ספרדית של יפו והסבירו לו שלספרדים של המקום אין מכונות-מתיים.

חיים דהאן התרגש מזה מאוד, ובימים אלה הוא מחפש אוטומתים שחור, אותו יתרום מייד לקהילה הספרדית, ואם זה ימ-צא חן בעיני ה-אלוהים הטוב ש-בשמיים, הוא מוכן גם לנהוג באוטו ה-זה, לפעמים, כשהי-יה לו זמן.

ואם זה באמת ימ-צא חן בעיני אדוני, אולי הוא ייעתר לו בסוף ויתן ילד ל-אשתו.

חיים דהאן הוא גבר גדול, בן שלו-שים, הוא שוקל כ-מאה קילו, ומתשא לגובה של מטר שמר-נים וחמש, יש לו אגרופים חזקים ו-שיניים טובות, והוא מתגאה בזה בכל הו-מנחת. וכשתפתח ביפו מסעדת-הדגים שלו, יוכלו אנשים מכל הארץ לבוא לאכול את הדגים שלו ולראות את גבורותיו.

בגיל עשרים ושבע הוא נשא לו לאשה את אסתר, הבחורה הפרסיה הנאה, שכל בחוריה השכונה היו משוגעים עליה. באסתר לא היה כל מום, מלבד זה שהיא לא ידעה מתי גולדה, משום שלא היתה לה תעודת-לידה. אבל זה לא נורא, גם חיים לא יודע בדיוק מתי גולדה, גם לו אין תעודת-לידה, הוא רק זוכר שזה היה בערך לפני שלושים שנה.

עכשיו השניים נשואים כבר שלוש וחצי שנים והילדים עדיין לא באו. "הכל לא חשוב," אומר דהאן, "אני אוהב אותה, היא עשתה ממני בן-אדם, ואשה אצלי זה כמו מזונה, זה קדוש, אסור להחליף."

דהאן ואשתו

האשה היא מזונה

בשטח הגדול ביפו יש בית-כנסת אחד ויחיד. ביום השבת לוקחים כל היהודים ה-אדוקים ויראיהשמים של השטח את ה-טלית שלהם ואת הסידור והולכים להתפלל לאוהלים בבית-הכנסת היחיד של המקום.

לאולם הם שבת-הכנסת הזה היה פעם בית-בושת. אבל האלוהים שבשמיים בחדאי שמע על זה. זה היה כשחיים דהאן עדיין לא פרש לפנסיה, ושימש כמלך העולם התחתון ב-סניף של השטח הגדול. הוא החזיק אז את בית-הבושת והתפרנס ממנו בכבוד וברחצה. ואז נכנס השד לתוכו, והוא החליט לחזור בתשובה ולהיות אדם הגון. הוא זרק את כל הזונות מבית-הזונות, ניקה את המקום, מצא קונה ועמד למכור את הבית בארבעים אלף לירות. אבל זמן מועט לפני שהעסיקה בוצעה, פנו אליו יהודים אדוקים וביקשו מ-

כמעט, כמעט

כל כמה חודשים מגיעים ארצה סיפורים על גירושיו של ג'וקי ארקין. פעם מספרים שהוא מצא רקודנית צעירה, פעם מספרים שהוא גילה שחקנית חדשה, פעם סתם בחורה צעירה, אבל אחר-כך מתברר שהוא חזר אל אשתו בריא ושלם. לכן אין שום סיבה להאמין שעכשיו הוא שטח זה כנראה באמת רציני. אחותו גליה, לעומת זאת, שגם היא יודעה במאורעות הגירושין או כמעט-גירושין שלה, עמדה גם היא להתגרש. היה לה כבר מאהב, הכל היה מסודר, אבל ברגע האחרון היא השלימה וחזרה אל בעלה. אולי גם ג'וקי.